

anbragt en Stok med en hvid Dug". Altsaa, hvis det er absolut nødvendigt, at en Læge skal ud til en tilskadekommen, idet denne ikke selv kan beforders med Køretøj til Sygehuset eller til Lægen, maa det efter Ordene „eller i andet lignende Øjemed, som ikke taaler Opsættelse“, være tilladt at benytte Motorkøretøj til at hente Lægen. Lægerne behøver altsaa ikke en saadan Særret som den før omtalte. De har efter vort Forslag Ret til at køre paa alle Veje, der har en forsvarlig Bredde, med Køretøjer paa indtil 600 kg Vægt. Ogsaa af den Grund mener jeg, det er bedre for Lægerne, at det Forslag vedtages, som vi har fremsat, end det af det ærede Medlem fra Bælum omtalte, at det ikke kan være morsomt for Lægerne at være henviste til en Befordring, som knækker, naar de kører med den. At tage vort Ændringsforslag Nr. 11 tilbage er der aldeles ingen Grund til. Det skulde da kun være, at vi mente, at vi ikke kunde forsvare at lade Folk benytte de mindre Køretøjer paa indtil 450 kg, thi dersom Flertallets Ændringsforslag under Nr. 4 og vort Ændringsforslag under Nr. 11 vedtages, vil Følgen blive, at det kun bliver tilladt at køre med Biler paa de Veje, der har en Bredde af mindst 6 m. Dette ønsker jeg at gøre det ærede Medlem fra Bælum opmærksom paa. Der er, som sagt, ingen Grund for os til at tage vort Ændringsforslag tilbage.

Vi har dernæst stillet Ændringsforslag om, at Natkørsel fra 15. September til 15. April forbydes for Læger, medmindre Amsraadet eller Sogneraadene giver Tilladelse dertil. Vi har imidlertid udvidet Retten for Læger o. s. v., for saa vidt som vi kun forlanger, at Flertallet af Kommunalbestyrelserne skal gøre Indstilling til Amsraadet om, at Tilladelse gives, saa kan Amsraadet vedtage at give denne Tilladelse.

Jeg tilraader det høje Ting at stemme for alle de af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Der skabes derved Betryggelse baade for, at der kan benyttes Motorvogne, der svarer til den Hensigt, hvori de skal bruges, og for, at de ikke bliver benyttet paa Veje af en saa ringe Bredde, at det er umuligt for Hestekøretøjer at komme forbi.

Det af Udvalget under Nr. 23 stillede Ændringsforslag indeholder adskillige gode Bestemmelser svarende til dem, som jeg allerede ved første Behandling fremsatte Ønske om. De yder allesammen Betryggelse for, at Hestekøretøjer kan komme

frem paa Vejene, og jeg vil, som sagt, anbefale dette Ændringsforslag.

Bramsen: Ved denne Sags første Behandling henstillede jeg til det ærede Udvalg og den højtærede Minister at gøre de Afgifter, der skal betales for Motorvogne, der kører her ind i Landet, saa lempelige som muligt under Hensyn til Samfærdselen over Grænsen. Denne min Henstilling er blevet imødekommet ved Ændringsforslag Nr. 32, og jeg takker den højtærede Minister og Udvalget derfor. Ændringsforslaget betegner en betydelig Forbedring, idet det tydeligt deraf fremgaar, at Kørselen kan strække sig over flere Dage for den samme Betaling, naar det samlede Timetal blot ikke overstiger den Tid, for hvilken der er betalt. I øvrigt anbefaler jeg at stemme for de af Udvalget eller dets Flertal stillede og af Ministeren tiltraadte Ændringsforslag. Jeg skal paa dette sene Tidspunkt ikke komme ind paa en Motivering af min Afstemning.

Mads Larsen: Jeg skal tillade mig at anbefale de af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Da vi første Gang havde Automobilloven til Behandling her i Tinget for 10 Aar siden, i Samlingen 1902—03, udtalte jeg, at vi burde vise Forstaaelse overfor Automobilismen og ikke lægge Hindringer i Vejen for Brugen af et Køretøj, der efterhaanden vil udvikle sig til at blive Fremtidens Køretøj. Dette Standpunkt vedkender jeg mig fremdeles. Men jeg tror, at ved den Skikkelse, som Lovforslaget har faaet i Landstinget, og som det i det væsentlige vil bevare, dersom Udvalgsflertallets Ændringsforslag vedtages, er vi komne videre, end dette Hensyn berettiger til, og end det vil være forsvarligt og rigtigt, idet der ogsaa er anden Trafik, der bør have Ret til at eksistere her i Landet, end Bilernes.

Det blev sagt af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), at der ikke paa noget Punkt burde gøres Tilbageskridt ved Revisionen af Loven. Jeg vil overfor denne Bemærkning sige, at det beror selvfølgelig paa, hvad man forstaar ved Tilbageskridt, og ud fra hvilke Synspunkter man betragter Lovforslaget. Efter det ærede Medlems Mening maa det naturligvis betragtes som et Tilbageskridt, at der ikke gives saa uhindret Adgang til fri Færdsel med Automobile, som det ærede Medlem ønsker, og som der fandtes i Landstingets Affattelse, men det vil betyde det modsatte for hele den øvrige Be-